

VÍCTOR-M. AMELA IMA SANCHÍS LLUÍS AMIGUET

Helena de Felipe, presidenta de la petita i mitjana empresa a Catalunya

Col·labora: **CaixaBank**

Tinc 55 anys. Vaig néixer a Madrid i visc a Barcelona des de petita. Soc advocada laboralista. Estic casada amb Juan Ignacio i tenim dues filles, Carolina (23) i Gabriela (22). Política? Que governi qui guanyi les eleccions. Soc catòlica practicant. M'agrada tocar el piano

“No vull que l'home em deixi passar, vull guanyar-lo jo sola”

XAVIER CERVERA

Quantes empreses representa, a Catalunya?

Represento 619.490 microempreses, petites empreses i mitjanes.

Què és una microempresa?

Des d'unipersonal fins a nou empleats: hi ha 587.900 microempreses!

Moltíssimes, no?

Massa, comparat amb Europa! Ajudem-les a créixer... i competirem millor.

I de petites empreses, quantes n'hi ha?

N'hi ha 25.721: d'entre 10 i 50 empleats. I de mitjanes en són 5.996: entre 10 i 250 empleats.

La gran empresa va per lliure, no?

Tenen 250 empleats o més, són 1.893 empreses a Catalunya i no són a Fepime-Cat.

Com va arribar vostè a presidir-la?

Soc advocada laboralista des de fa anys..., al costat més difícil: defensar l'empresari.

Per què és el costat més difícil?

Els jutges resolen a favor del treballador en un 95% de conflictes laborals! Tot i així, jo he guanyat tots els meus casos.

Així entenc que els empresaris confiïn en vostè!

Ai sí, perdó, vaig perdre un cas: no vaig preparar-me prou l'estratègia. I sempre hi ha alguna cosa per negociar!

Què demana avui dia la petita i mitjana empresa a Catalunya?

Personal qualificat!

Amb l'atur que hi ha, com és possible?!

Sobren universitaris amb doctorats i amb màsters, però ens falten electricistes, guixaires, ebenistes, torners, envernissadors...

No n'hi ha?

No n'hi ha! Conec un guixaire que no para: són pocs. Ens falten especialistes en oficis!

I què suggereix?

Fa quatre anys faltaven cuiners, i avui ja no... gràcies al programa *Masterchef*. Revaloritzem les especialitats laborals!

Quin consell donaria als joves i estudiants per tenir feina?

Capaciteu-vos per a l'autoocupació. Prepareu habilitats que us facin útils, valuosos per a d'altres. I treballareu!

Tenim esperit empresarial, aquí?

Sí, però el 50% de les empreses duren un any, el 82% no més de quatre anys... En l'índex mundial de llibertat econòmica Espanya és al lloc 49, i tot i així...som l'onzena potència econòmica del món!

Què fa viable l'empresa nova?

Clients! Trobar molts tercers les necessitats dels quals puguis satisfer: així arrelaràs.

Dona entre homes

Aquesta dona és presidenta de Fepime-Cat (Federació de Petites i Mitjanes Empreses de Catalunya), vicepresidenta de Cepyme (Confederació Espanyola de la Petita i Mitjana Empresa), vicepresidenta de Foment del Treball, vicepresidenta d'Afaemme (Associació d'Organitzacions de Dones Empresàries de la Mediterrània), vicepresidenta d'Ueapme (Patronal de la Petita Empresa Europea), membre del Consell de la CEOE (Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresàries) i presidenta del comitè de seguiment UE-Euromed, grup de patrons de 47 països riberencs de la Mediterrània implicats en la promoció de les empreses i de la dona.

Quin empresari veu exemplar?

Admiro María Dolores Dancausa, consellera delegada de Bankinter.

Què li agrada més d'ella?

Que en un sector tan masculinitzat, el 60% dels seus directius són dones.

Per quota?

No! Per mèrits. Ella no va de víctima. Una dona no necessita favors: no vull que un home em deixi passar, vull guanyar-lo jo!

Però persisteix una bretxa salarial...

A causa de, sobretot, decisions individuals de dones a l'hora de demanar permisos, baixes, mitges jornades...

Acusa la dona d'escassa ambició?

Si una empresa acomiada tres amics, cadascun corre pel seu costat a trillar la seva agenda de contactes... Si acomiada tres amigues...

Faran el mateix, no?

No! Elles queden per parlar i donar-se suport i consol, s'aconsellen classes de ioga...

Això és bonic!

I és un desavantatge. Per competir-hi, és determinant que elles operin de la mateixa manera que ells, i llavors sobresortiran!

La dona no posa tota la carn a la graella de l'empresa, doncs?

Menys que l'home: si la posa, paga un alt peatge en divorcis, separacions, solteries...: és el cas del 85% de les altes directives!

I com ho ha fet, vostè, doncs?

El meu marit també treballa dur fora de casa, i jo no podria fer tot el que faig... sense dues empleades de la llar a casa meua.

I quina solució col·lectiva se li ocorre?

Plena corresponsabilitat en la parella! Ho veig a Finlàndia: allà hi ha més mobilitat laboral i habitatge assequible, és cert, però la parella delibera i decideix que un enfocará l'energia a casa i l'altre a fora. Un equip!

Finlàndia és el seu model, llavors?

La meua mare era fina, una guapíssima ballarina: va actuar a Madrid... i un espectador aguerit la va festejar: el pare. I vaig estiuajar molt a casa de la meua àvia a Finlàndia.

Va ser útil la vaga del 8 de març?

Va tenir poca incidència laboral. Va ser més contestació antigovernamental que una altra cosa, i un activisme feminista ineficaç.

Què diferencia l'empresari català de l'empresari de la resta d'Espanya?

L'aperitiu! Fins que no comparteixen un aperitiu, a fora de Catalunya no comencen a parlar de negocis.

Quina és la por més gran d'un petit i mitjà empresari a Catalunya?

Trobar-se sense línies de crèdit...i haver de vendre els seus béns personals per finançar els seus projectes.

La inestabilitat política està perjudicant els petits i mitjans empresaris?

Molt. La incertesa retreu el crèdit i el consum. I les empreses grans poden anar-se'n, però les altres no!, i pateixen l'indicible. Necessitem calma, ens hi juguem el pa de tots.

VÍCTOR-M. AMELA

SER COM S'HA

DE SER

ENS FA

DIFERENTS

A CaixaBank hi ha més de **10.000** voluntaris que treballen per una societat millor

CaixaBank

Banca socialment responsable